

Dlaně - Piket

1. Když jsem byl ještě malý, táta mi vyprávěl,
že lásku dneska nepoznáš, i kdybys, chlapče, chtěl,
tak já se jednou vypravil do města v Mexiku
a krásnou dívku náhle uviděl.
R: Svý dlaně má bílý jako sníh,
kterej padá z nebe ve větvích,
ta musí bejt má, jo, ta musí bejt má,
ta, co má dlaně bílý jako sníh.
2. Bezmocný jsem se skrýval v putyce v podkroví,
whisky ve skle míval, přemýšlel jen o ní,
pak se náhle objeví a stoly obíhá,
říkám: chci tě mít k zbláznění.
R:
3. Vona mi pak povídá, že bych se jí vzdal,
kdybych všechno věděl, na nic bych nečekal,
že prej velký hříchy má, a to se počítá,
teď abych se domů vrátit bál.
R: Svý dlaně má temný jako dým,
kterej padá z nebe jako stín,
ta nemůže bejt má, ne, nemůže bejt má,
ta nemá dlaně bílý jako sníh
R: